जीवतत्त्वाताने नमः। भंगमः पराय प्राचातत्वाताने नमः। एतदुभयं सर्वेगाले । तथा च गौतमीये "जीवं प्राचं दयञ्चो बा सनौद्गे हु प्रविन्यसेत्। ततो हृदयमध्ये च तत्ववयञ्च विन्यसेत्"। वं नमः पराय मतितत्वाताने नमः । फंनमः परायाच्छारतत्वाताने नमः । पंनमः पराय मनस्तत्वाताने नमः। इति स्रयं इहि। नं नमः पराय पञ्दतत्वाताने नमः सस्तवे । धं नमः पराय स्पर्यतत्वात्मने, ननः सखे | दंननः पराय रूपतत्वात्मने नमः हृदि। यं नमः पराय रसतत्वात्सने नमः गुद्धी, तं नमः पराय गन्यतत्व।त्वने नमः पादयोः । णं नमः पराय त्रोलतत्यात्वने नमः कर्णयोः । ढंनमः पराय लक्तलास्नने नमः लचि । डं मनः पराय नेत्रत्वाताने ननः नेत्रयोः। ठंननः पराय जिल्ला-तत्वात्मने नमः जिङ्कायाम् । टंनमः पराय वाणतत्वा-सने नमें: घाषयोः | अं नमः पराय वाक्तत्वाताने नमः याचि । भंतनः पराय पाणितत्वात्राने नमः पाख्योः। जंनमः पराय पादतत्वात्सने नमः पादयोः। कं नमः पराय पायुतत्वात्मने नमः गुद्धी। चंनमः पराय छपस्यतलाताने नमः जिङ्गे । इं नमः पराय व्याका गतत्वात्सने नमः मूर्जि। वंनमः पराय वायुतत्वा ताने नमः सखे | गं नमः पराय तेजसत्याताने नमः इदि। खंनमंः पराय जनतत्वाताने नमः जिङ्गी कं नमः पराय प्रथिवीतत्वात्सने नमः पादयोः । तथा न्यामाऽभिह्तिः क्रमदीपिकायाम् । " इत्यच्युतीकततनुर्वि-द्वीत तत्वन्यासं मपूर्वकपराचारन लुपेतस्। भूयः पराय च तदाङ्क्यमालाने च नत्यनसङ्गरत तत्वमनून् क्रमेण। सक-खबपुषि जीवं प्राणमायोज्य मध्ये न्यसतु मितमच्डार तत्त्वं मनस्य। कसस्त्रहृदयगुहा। इन्हिलयो गन्द्रपूर वैगुणगणमय कणौदिस्थितम् श्रोत्रपूर्वम् । वागादीन्द्र-यवर्गमात्मनि ममेदाकायपूर्व गयां मद्भीसे इदये चिवे (लिक्से) चरचायोः कृत्यख्रीते कृदि। यं नमः पराय हृत्पुराखरीकतत्वात्मने नमः हृदि । इं नमः पराय हाद्य-क जाव्याप्रसूर्यं मग्ड जतत्वासने नमः हृदि। सं नमः पराय मोङ्गक बाव्याप्रसोमनग्ड सत्वाताने नमः इदि। रं ममः पराय दशकलाव्याप्तराष्ट्रमग्डलतत्वाताने नमः हृदि । यं ननः पराय परमेषितत्वाताने वासुदेवाय नभी मस्तते । यं नमः पराय पुरुषतत्वात्मने सङ्गर्ष-खाय नकी सखें। सं नमः पराय विश्वतत्वात्मने प्रद्य-

काय नमी हृदि। वं नमः पराय निवृत्तितत्वातानेऽनि-र्दाय नमी जिङ्गी। जं नमः पराय सर्वतातात्मने नारायणाय ननः पाद्योः | चं ननः पराय कोप-तत्वाताने करिंडाय नमः सर्वगाले । द्वृत्पुग्डरीक-तत्वादीनां न्यास प्रमाणमाइ तथा विन्दानि दिषड्टक-युग्युग्टमक बाव्याप्तानीति,। गौतमीवे "मं वीजं हृत्युग्डरीके च तलं हृद् प्रविन्यसेत्। हं वीजं स्वर्थ-मग्डनतलं हृदि प्रविन्यनेत्। मं वीजं चन्द्रमग्डननलं तत्र प्रविन्यमेत्। रं वीजं विद्भमग्डनतत्वं तत्र प्रवि-न्य नेत्। षं वीजं परमेडितत्वं वासुदेवञ्च मुर्द्धान । यं वीजमय पुंस्तलं सङ्कर्षणम्योसस्व । सं वीजं विश्वतत्वश्च प्रदास्त्रञ्च हृदि न्यसेत्। वं योज निष्टतितत्त्वञ्च व्यनि-क्षसपन्यसेत्। चं बीजं सर्वतत्वञ्च पादे नारायणं न्यसेत्। च वीजं कोपतत्वञ्च न्द्रसिंहं सर्वगालको । एवं तत्वानि विन्यस्य प्राचायामं समाचरेत्' कन्ये ऽपि तत्त्वन्यासाः त्रीविद्याताराकाखीनामपि पृजाकः तन्त्रसारोक्ता हया तत्त्वरिम प्र॰ तन्त्रोक्ते (स्त्रीँ) वध्वीजे "नादविन्द्रसमा-क्रानसत्त्वरश्चिममनितः" इत्यस व्याखायां "तत्त्वरश्चि-वेधवीजमिति" तन्त्रसा॰

तत्त्वविद् ति॰ तत्त्वं वित्ति विदु-तिष् । पदार्थांनां याषाय्ये ज्ञातिर "तत्त्ववित्तु महावाहो ! गुणकर्मविभागगः" गोता । १परमेश्वरे ए॰ 'तत्त्वं तत्त्वविदेकात्मा जन्म-स्त्यु जरातिगः" विष्णु स॰ । "तत्त्वं स्वरूपं यथाव-द्वेत्तीति तत्त्वविद्" भा॰ । [हिक्कुपत्रां ग्रन्दार्थाच॰ ।

तत्पत्नी स्त्री तन-किष् तत् पत्रमस्याः ङीष्।
तत्पद न॰ तदिति पदम्। तत्त्वस्र्ये ''तत्त्वमिष स्रेतकेतो
दत्यादिवाक्यस्यं तत्मत्यं स स्वात्येतित्वादि" श्रुति-

स्वज्ञ तत्पदं पाद्यम् ।

तत्पदलद्यार्थः ए॰ तत्पदश्य लच्चोऽर्थः स्वज्ञानादिसमस्त्रपाध्युपहिताधारभूतेऽत्यह्तितचेतन्ये चिहेकरण
कृषिणि । [पदाभिधेष ।

तत्पद्वाच्यः त्रि॰ ६त॰। तत्त्वमस्यादिवाक्यस्थतत्पदार्थे तत्

तत्पद्वाचार्ये ५० ६ त०। तत्त्वमसादि नाकास्य तत्पदस्य वाच्यार्थे जन्नानादिसमिष्टः एतदुपह्तिसभैन्नत्वादिवि-विष्ट्यैतन्यम् एतद्गुपहितचैतन्यञ्जीतत् सर्वे तप्नायः-

शिष्टचैतन्यस् एतद्रुपहितचेतन्यञ्चौतत् सर्यं तप्रायः-पिराख्यदेकत्वेनावभासभानं तत्पद्रशच्यार्थो भवतीत

व्युत्पादिते उर्घे ।

तत्पदार्थः पु॰ तत्त्वमसादियाकास्यस तत्पदसार्थः। जगम